

บรรณาธิการ

รศ.พญ.อภิชนา ไชยวินทะ คณะแพทยศาสตร์ ม.เชียงใหม่

รองบรรณาธิการ

รศ.พญ.วิไล คุปต์นิริติชัยกุล คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
 รศ.พญ.ปิยะภัทร เดชพระธรรม คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
 ผศ.นพ.วิศาล คันธารัตนกุล โรงพยาบาลสมิติเวชศรีนครินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.พญ.จรียา บุญหงษ์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
 รศ.นพ.ณัฐเศรษฐ์ มนินนากร คณะแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น
 รศ.นพ.จักรกริช กล้าผจญ คณะแพทยศาสตร์ ม.เชียงใหม่
 ผศ.นพ.ภาวิศ วงศ์แพทย์ โรงพยาบาลสำโรง
 ผศ.พญ.นภาพร ชัชวาลพานิชย์ คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
 อ.นพ.วสุวัฒน์ กิตติสมประยูรกุล คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
 พญ.อุบลวรรณ วัฒนชาติกุล สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี
 พญ.บุษกร โลหารชุน ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูฯ

ที่ปรึกษา

ศ.คลินิกเกียรติคุณ พญ.ฉัฐยา จิตประไพ คณะแพทยศาสตร์วิภาวดี
 ศ.พญ.อารีรัตน์ สุพทุทธิธาดา คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ ม.
 พญ.อุไรรัตน์ ศิริวัฒน์เวชกุล โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

วัตถุประสงค์

เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู แก่ แพทย์และบุคลากรสาขาต่าง ๆ

ผู้ได้รับประโยชน์

สมาชิก รวมทั้งบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขใน โรงพยาบาล และโรงเรียนแพทย์ต่าง ๆ

เลขากองบรรณาธิการ น.ส. วารุณี แสงโมลี

สถานที่ตั้ง อาคารเฉลิมพระบารมี ๕๐ ปี ชั้นที่ ๑๐
 เลขที่ ๒ ซอยศูนย์วิจัย ถนนเพชรบุรีตัดใหม่
 เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๗๑๖-๖๘๐๘

โทรสาร ๐-๒๗๑๖-๖๘๐๙

E-mail address jtrm.thairehab@gmail.com

พิมพ์ที่ ธนกฤตพรินส์ 297 ถ.มุลเมือง ต.ศรีภูมิ
 อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โทร. 08 1672 3498

โจรกรรมทางวรรณกรรม

Plagiarism

เมื่อต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา มีการประชุมเพื่อสร้างเครือข่าย พัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการไทย ครั้งที่ 9 และในการประชุม ดังกล่าวมีหัวข้อหนึ่งซึ่งนักวิจัยและนักวิชาการต้องรับรู้เพื่อหลีกเลี่ยง การกระทำผิดจริยธรรม นั่นคือ plagiarism ที่หลายคนกล่าวว่า กระทำไปโดยไม่รู้ หรือไม่เจตนา

ปัจจุบันมีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เช่น CopyCat ตรวจสอบ ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการในประเทศไทยและพบว่ามีการลอกเลียนหรือการคัดลอกผลงานวิชาการหรือข้อความจากผลงาน วิจัยที่ตีพิมพ์แล้วของผู้อื่นโดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง ทำให้เข้าใจผิดคิด ว่าผลงานหรือข้อความดังกล่าวเป็นของผู้เขียน ซึ่งการกระทำดังกล่าว ถือเป็น การกระทำที่ผิดจริยธรรม

ดังนั้นทำอย่างไรจึงจะไม่เป็นการโจรกรรมหรือการคัดลอกทาง วรรณกรรม ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจก่อนว่าการคัดลอกทางวรรณกรรม หมายถึง การคัดลอก (literal copying) ที่เป็นการคัดลอกทั้งฉบับ โดยไม่ระบุแหล่งอ้างอิง หรือการคัดลอกบางส่วน (substantial copying) เช่น ขึ้นตอนการวิจัย, เครื่องมือ, ตาราง ทั้งตัวเลขเชิง ปริมาณและหรือคำอธิบายเชิงคุณภาพ โดยไม่ระบุแหล่งที่มา นอก จากนี้ บางครั้งผู้เขียนไม่ได้คัดลอกข้อความแต่อ่านผลงานของผู้อื่น แล้วนำมาเขียนเรียบเรียงใหม่โดยไม่อ้างอิง (paraphrasing)

ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น สามารถป้องกันได้ด้วยวิธีการอ้างอิงแหล่ง ที่มา หากคัดลอกประโยคจากผลงานของผู้อื่น ใส่เครื่องหมายัญญ- ประภาค (".....") และระบุแหล่งอ้างอิง ในทำนองเดียวกัน การสรุป ใจความจากผลงานของผู้อื่นโดยใช้คำพูดของตนเอง ก็ต้องระบุแหล่ง ที่มาของข้อมูล ที่สำคัญต้องระวังไม่สรุปความเห็นผิดไปจากแหล่ง อ้างอิง โดยการนำประโยคใหม่มาเทียบกับข้อความเดิมว่าความ หมายเหมือนกัน ไม่ได้คัดลอกแม้ใช้คำต่างกัน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าผิดจริยธรรมเช่นกันคือ การคัดลอกผลงาน เดิมบางส่วนของตนเองที่เคยตีพิมพ์แล้วโดยไม่มีมีการอ้างอิง (text- recycling) หรือส่งผลงานขึ้นเดียวกันและตีพิมพ์มากกว่าหนึ่งแหล่ง (duplicate submission) ซึ่งประเด็นหลังมักมีข้อสงสัยว่าหากตีพิมพ์ ฉบับหนึ่งเป็นภาษาไทย และอีกฉบับหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษถือเป็น ตีพิมพ์ซ้ำหรือไม่ จึงมีข้อเสนอแนะว่าผู้เขียนผลงานวิจัยต้อง พิจารณาก่อนเสมอว่าผลงานของตนสมควรเขียนและตีพิมพ์เป็น ภาษาใดโดยพิจารณาว่าผู้ใดจะได้ใช้ประโยชน์จากผลงานชิ้นนี้ เช่น งานวิจัยนี้เป็นบริบทไทย ก็เลือกรายงานเป็นภาษาไทยเท่านั้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้รับผิดชอบในพันธกิจฉบับนี้จะดำเนินการเพื่อ หลีกเลี่ยงการคัดลอกผลงานของผู้อื่นโดยไม่เจตนา

รศ.พญ.อภิชนา ไชยวินทะ
 บรรณาธิการ

เอกสารอ้างอิง

Elsevier. Ethics in research and publication. From <http://www.publishingcampus.elsevier.com>